

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

90. Senis stolidè praesidentis conuersio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

docilitas, & Doctoris Philippi pietas, fratrumque secundi Literarum ordini s duorum Stephani, & Thomæ, experientium nostrorum operam fruges spondebant vberimas; de quibus proximè, nam cadente hoc anno illuc tantum peruenit. Laudauitque mirificè accuratissimum laborem & formam Christianæ institutionis ad quam Neophytos Christianiani finxerat P. Rocca, in Prouincia Chiansi; quod tanquam specimen communis diligentiae nostrorum ad formandum vbique in Italia Christum ex eodem Vagnonio refero. Ait enim Romæ ad Lusitanos Assistentem, grato foret ac pio R. vestrae spectaculo Christianitas hæc à P. Rocca fundata, & prouecta: componunt eam ferè Literati, & honestissimi homines, sic tamen seduli ad diuina vt sacris ambiant in cœbasea castala ministrare, ornare altaria, operam omnem Ecclesiæ præstare Deum cantu & verbis habere perpetuo in ore, ac licet ab rebus externorum valdè abhorreant, quæ tamen in his ad cultum animi, & Deum attinent, iis singulariter affici, nata est crescitque nunc etiam inter angustias paupertatis, & insectantium, aduersariorum, ex quo illi progressus feliciores auguramur. Nobis domum facit sacra ædificata cum tuguriolis duobus quæ sediculo, lectulo, mensæ palmo implentur penitentiæ, sed iis mentem Deus voluptatibus diffundit, vt sua Romanis, & Consubricensibus Collegis non inuideamus ambulacra.] Quod idem cum Rocca pronum fuit & aliis dicere, sub noctem præcipuè post laboriosum diem, cum vacua opera se domum reciperent. Caifuni certè in Prouincia Honana quadrimestri toto nullum Trigaultius, Christo lucratus est; sed quo erat iis sterilius in speciem labor; eò vberius interora gaudia exaggerabant solidum meritum voluntatis, diuino vbique nutui conformata, siebátque non rarè, vt messem sæpius stementi grauiditas falleret, & vice versa de inculto solo messis opima ditaret agricolas, quò intelligerent in perducendis ad Deum animis, Deo omnia, nihil sibi arrogare, vt qui reuera nihil possent, nihil agerent, nisi manum aratro Dei spiritus admoueret. Cæteris Patribus nouus dedit hic annus Christianorum colonias, & veteres auxit, Sambah maximè, ideirco hic memini, ne prætermitterem conuersionem decrepiti supra octogenarium quinquennis. Capularem senem, oblitum, ac frigide in exitium pergentem, incredibili dolore prosequitur filius Christianus, nihilque precando, suadendo, terrendo præteribat, quo illum à præcipitio arceret. Cui senex vitæ antea fiducia plenus, æquis, aiebat caput quassans, Deorum omnium modo æquus est, vt esse omnino Deos decet, inferis me addicat; vt tutè mihi pergis o cinere, si vt vixi hæctenus vixero; quantum daturum se mihi præbeat cognitorem, nec homicidam profecto me, nefarem, neque adulterum, in omni vita vsquam comperiet, sed è cotariò, pium misericordem, ieiuniis, Bonziis, peregrinationibus inter paucos singulariter addictum. Hac præsentia, quanquam sui delictus ignorantia, peribat miser, misero filio, parentis interitum afflicta lacrimis.

89.
Neophytorum
extimia
pietas.

90.
Senis stolidè
præsentis
conuersio.

lachrimis deprecante. Viginti ergo quàm obiret diebus, respexit Deus salutis suæ cupidam indolem, nec malignitate animi, sed cæco errore ab ea prolabantem, mutata subito in aduersum mente, accersit filium. si nulla est inquit, præter Christianam, vt inculcasti toties, ad salutem via; cur Patrem mihi non aduocas, qui vel nunc proximè moriturum in eam inducat, nec sinat totum & æternum mori? dicto citius adest Pater, suæque iam hominem perinde amentia, arrogantia, meritorum in Deos immemorem, vt si nunquam antea illos nosset baptismo expiat, iis animi gaudiis delibutum, vt crescentem in horas mortis cruciatum eorum sensus opprimeret; gratulabatur sibi apud inuisentes, tum Christianos, tum ethnicos, & suspicite, aiebat, felicitatis meæ miraculum! Christianus sum; meus idem est, & cæli Dominus Sæuator meus Iesus Christus eiusdem filius. Vitam denique, & vocem in suauissimis cum Deo colloquiis absoluit. Illic præterea Doctor Leo nepotes quatuor cælo dedit, ipso adhuc in vitæ limine, Christi sanguine candidatos, quibus inuidenda esset potius ætula innocens quàm dolenda mors præcox: sepulti sunt festiua in veste, interque lætos Ecclesiæ cantus, admonitque Neophyti defunctos iis affectibus prosequi quos sperata illorum, vel desperanda salus exigeret. Doctoris matrem secuti paulò post fuerant, nepotes; iuuerat eam Alenius ad parandam mortem; Rex titulorum ornarat insignibus qui tanto dignam filio decebant, & qui præcipuo splendore familiarum stemma nobilitant. Illustriores Leo putauit fore ipsius exequias, si ad eas ornandas nullius ethnici admitteret manum: capaci, de more & pretioso clausum sarcophago cadauer, in aula palatij maxima locatur, programma illi altè imponitur, quod cubitalibus literis, defunctæ nomen, & decora, præferret, quòve sanguinis gradu parentantem attingeret: quæ satis proluxa narratio subiectam hanc solet habere dedicationem [mortui spiritum, esse Dominum eius aulæ, fuisseque hanc ei sacratam] ad hæc idem qui exequias celebrat, Mandarinum cuius sit illi auctoritas grauior, attatus conuenit, & multa proclinatione ex eo poscit, vt supremam addat programmi manum; hoc est vltimum eius characterem, tenui perstringat penicilli ductu, qui tanti est, vt hoc solo firmum ratumque putetur fieri, quicquid de mortui laudibus exponit inscriptio. Adest Mandarinus solenni pompa, & habitu aulamque ingressus funebrem, inuitanti quater demissè prosternitur, vicinque ab eo eiusdem recipit honoris; inde vbi mensæ ad hoc paratæ assederit, circumstititur domesticorum, & rituum agmine, programma hic signandum exhibet; alius penicillum; iste sepiam odoratam, eique diluendæ marmor; omnia elegantissimè ornata. Assurgit denique velut cogitabundus Mandarinus, & ferium aliquid apud se agitans; admoto dehinc ori penicillo, siue humectando, siue anima sua imbuendo, manu tandem protensa, magna specie maiestatis, subseribit vltimo characteri jota, quod tanto molimine patturauit. Inde

Nnn 2

91.
Funus matronæ nobil.